

Με τις πρόσφατες οδηγίες που έφτασαν στα Λύκεια (μόλις στις 4 Οκτωβρίου), επαναεισάγεται στην Α' λυκειακή τάξη ? ομολογουμένως για πολλοστή φορά ? ο θεσμός της διδασκαλίας ολόκληρου (= εκτενούς) λογοτεχνικού έργου, δηλαδή ενός μυθιστορήματος ή μιας νουβέλας. Φαίνεται ότι τα ελληνικά ΠΣ έχουν μια περίεργη εγγενή «δυναμική»: να πορεύονται προς τα πίσω και να ανακυκλώνουν παλιές και τριμμένες από κακή χρήση διδακτικές κατευθύνσεις.

Βέβαια, κανείς δε θα μπορούσε να μεμφθεί τη διδασκαλία ενός μυθιστορήματος σε λυκειακή τάξη. Ήδη ο θεσμός, εδώ και αρκετά χρόνια, δοκιμάζεται με επιτυχία στη θεωρητική κατεύθυνση της Γ' Λυκείου: διδάσκεται Βιζυηνός (*Το αμάρτημα της μητρός μου*), Στρατής Δούκας (*Η ιστορία ενός αιχμαλώτου*) αλλά και εκτενή ποιητικά έργα του Σολωμού και του Ρίτσου (*Κρητικός*), *Η σονάτα του σεληνόφωτος*).

Όμως στη Γ' Λυκείου, και δη στην κατεύθυνση, η διδασκαλία και η πρόσληψη ενός λογοτεχνικού έργου λειτουργούν κάτω από το πιεστικό και εξαναγκαστικό καθεστώς των πανελλαδικών εξετάσεων. Στις άλλες, όμως, λυκειακές τάξεις είναι γνωστό ότι επικρατεί διδακτική χαλαρότητα και μαθητική αδιαφορία.

Ας επανέλθουμε όμως στον επαναεισαγόμενο θεσμό. Γιατί, άραγε, το Υπουργείο επανέρχεται σε ένα διδακτικό πρόγραμμα που, όποτε δοκιμάστηκε, παρουσίασε εξ αρχής σημεία σταδιακής αποδυνάμωσης, διδακτικής υποτονικότητας ή και αδράνειας; Δε θα ήταν πιο αποτελεσματικό, να επαναεισαχθεί ο θεσμός της διδασκαλίας ενός, λ.χ., μυθιστορήματος, αφού δημιουργηθεί πρώτα μια εδραία, υποστηρικτική της διδασκαλίας, υποδομή αναγκαία και υποβοηθητική για τον διδάσκοντα;

Χωρίς αυτή την υποστηρικτική υποδομή, για την οποία θα μιλήσουμε εκτενέστερα στα όσα ακολουθούν, το εγχείρημα κινδυνεύει να μεταπέσει πάλι σε διδακτικές αστοχίες, σε εσφαλμένες ή δύσκολες κειμενικές επιλογές, που να μην τις «σηκώνει» το επίπεδο της τάξης, ή ακόμη και στη νευρική ενός διδακτικού αυτοσχεδιασμού?

[Didaskalia_Afigimatikou.pdf](#)

ΝΠ, 5/10/2012

[Πηγή](#)